

K J S

King James bibeln på svenska

Jona

November 2019
(Reviderad December 2023)

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 HERREN sänder Jona till Nineveh, men han flyr mot Tarshish. 4 HERREN sänder en storm, 11 och Jona kastas i havet, 17 och en stor fisk sväljer honom.

1 Nu kom HERRENS ord till Jona, Amittais son, sägande,

**Jonah: Called Mat. 12.39 Jonas*

2 Stå upp, gå till Nineveh, den stora staden, och ropa mot den; ty deras ondska har stigit upp inför mig.

3 Men Jona stod upp för att fly undan till Tarshish, bort ifrån HERRENS närvaro, och for ner till Joppa; och han fann ett skepp avgående mot Tarshish: så han betalade avgiften för detta, och steg ner på det, för att färdas med dem till Tarshish bort ifrån HERRENS närvaro.

4 Men HERREN sände ut en kraftig vind till havet, och det uppstod en väldig storm på havet, så att skeppet bedömdes att gå sönder.

**sent out: Heb. cast forth*

**was like to be broken: Heb. thought to be broken*

5 Då blev sjömännen rädda, och ropade var man till sin gud, och vräkte godset som fanns i skeppet i havet, för att lätta *det* från dem. Men Jona hade gått ner till skeppets sidor; och han låg *där*, och sov djupt.

6 Så skeppets kapten kom till honom, och sade till honom, Vad menar du *med detta*, O *din* sömntuta? Stig upp, åkalla din Gud, om så må vara att Gud skall tänka på oss, så att vi inte ska gå under.

7 Och de sade var och en till sin kamrat, Kom, och låt oss kasta lott, att vi må veta vem som är orsaken *till att* denna ondska *har kommit* över oss. Så de kastade lott, och lotten föll på Jona.

8 Då sade de till honom, Berätta för oss, vi ber dig, av vilken anledning denna ondska *är* över oss; Vad *är* ditt yrke? Och varifrån kommer du? Vilket *är* ditt land? Och vilket folk tillhör du?

9 Och han sade till dem, Jag *är* en hebré; och jag fruktar HERREN, himlens Gud, som har gjort havet och det torra.

**the LORD: Or, JEHOVAH*

10 Då blev männen övermåttan rädda, och sade till honom, Varför har du gjort detta? Ty männen kände *nu* till att han flydde ifrån HERRENS närvaro, eftersom han hade berättat *det* för dem.

**exceedingly afraid: Heb. with great fear*

11 Sedan sade de till honom, Vad skall vi göra med dig, att havet må stilla sig för oss? Ty havet jobbade, och var stormigt.

**may be calm unto us?: Heb. may be silent from us*

**wrought and was tempestuous: Or grew more and more tempestuous. Heb. went*

12 Och han sade till dem, Tag upp mig, och kasta mig i havet; så skall havet lugna sig för er: ty jag vet att *det är* på grund av mig *som* denna väldiga storm *ligger* på er.

13 Men männen rodde hårt för att föra *det* till land; men de kunde inte: ty havet arbetade, och var stormigt mot dem.

**rowed: Heb. digged*

14 Därför ropade de till HERREN, och sade, vi bönfäller dig, låt oss inte förgås för denna mans livs skull, och låt inte oskyldigt blod komma över oss: ty du, O HERRE, har gjort såsom det behagade dig *att göra*.

Psa 115:3

15 Så de tog upp Jona, och kastade ut honom i havet: och havet upphörde

med sitt vredesmod.

**ceased: Heb. stood*

16 Då fruktade männen HERREN väldeliga, och offrade ett offer åt HERREN, och gav löften.

**offered a sacrifice unto the LORD, and made vows: Heb. sacrifice unto the LORD, and vowed vows*

17 Nu hade HERREN förberett en stor fisk att sluka Jona. Och Jona var i fiskens mage *under* tre dagar och tre nätter.

**belly: Heb. bowels*

Kapitel 2

1 Jonas bön. 10 Han undsätts från fisken.

1 Då bad Jona till HERREN sin Gud ifrån fiskens buk,

2 Och sade, Jag ropade till HERREN på grund av min nöd, och han hörde mig; från helvetets buk ropade jag, *och* du hörde min röst.

**by reason of mine affliction: Or, out of mine affliction*

**hell: Or, the grave*

3 Ty du hade kastat mig i djupet, mitt i haven; och strömmarna omringade mig: alla dina böljor och dina vågor svepte över mig.

**midst: Heb. heart*

4 Då sade jag, Jag är fördriven från din åsyn; dock kommer jag återigen att *få* titta mot ditt heliga tempel.

5 Vattnen omslöt mig, till själen: djupet inneslöt mig, sjögräset snärjde sig runt mitt huvud.

6 Jag sjönk ner till bergens bottnar; jorden med sina bommar *var* runtom mig för evigt: men du har hämtat upp mitt liv från fördärvet, O HERRE min Gud.

**bottoms: Heb. cuttings off*

**corruption: Or, the pit*

7 När min själ försmäktade inom mig

kom jag ihåg HERREN: och min bön kom in till dig, in till ditt heliga tempel.

8 De som ger akt på ljugande fåfångligheter överger sin egen barmhärtighet.

9 Men jag kommer offra till dig med tacksägelsens röst; jag kommer betala *det* som jag har lovat. Frälsning *är* av HERREN.

Psa 3:8, 37:39, 68:20, Jes 43:1, 45:17, Mat 1:21, 8:2, Joh 6:37, 10:28, 17:24, Ef 1:3, Apg 13:48, 2 Th 2:13, Rom 8:30

10 Och HERREN talade till fisken, och den spydde ut Jona på torra *land*.

Kapitel 3

1 Jona sänds åter till Nineveh och predikar för Ninevehs folk. 5 De ändrar sinne och vänder. 10 Och Gud ångrar sig.

1 Och HERRENS ord kom till Jona för andra gången, sägande,

2 Stå upp, gå till Nineveh, den stora staden, och predika för den den predikan som jag befäller dig.

3 Så Jona stod upp, och for till Nineveh, enligt HERRENS ord. Nu var Nineveh en väldigt stor stad, tre dagsresor lång.

**exceeding: Heb. of God*

4 Och Jona började att träda in till staden, en dagsresa *in*, och han ropade, och sade, Ännu fyrtio dagar, och *sedan* skall Nineveh kullkastas.

5 Så Ninevehs folk trodde Gud, och utlyste en fasta, och satte på sig säcktyg, från den högste av dem ända till den lägste av dem.

6 Ty ordet nådde till Ninevehs kung, och han stod upp från sin tron, och lade av sig sin mantel, och höljde *sig* i säcktyg, och satte sig i aska.

7 Och han fick *det* att utropas och kungöras över Nineveh enligt kungens och hans ädlingars påbud, sägande, Låt varken människa eller djur, hjord eller flock, smaka något: låt dem inte beta, eller dricka vatten:

**published: Heb. said*

**nobles: Heb. great men*

8 Utan låt människa och djur skyla sig med säcktyg, och ropa högt till Gud: ja, låt dem var och en vända från sin onda väg, och från det våld som *finns* på deras händer.

9 Vem vet *om* Gud kommer vända och ångra sig, och vända sig från sin rasande vrede, så att vi inte ska förgås?

10 Och Gud såg deras gärningar, att de vände från sin onda väg; och Gud ångrade sig om det onda, som han hade sagt att han skulle göra mot dem; och han gjorde *det* inte.

Kapitel 4

I Jona knotar över Guds barmhärtighet, 4 blir tillrättavisad med en liknelse med en kalebass.

1 Men detta misshagade Jona väldigt mycket, och han var mycket arg.

2 Och han bad till HERREN, och sade, Jag ber *till* dig, O HERRE, *var* inte detta vad jag sade, när jag ännu var i mitt land? Därför flydde jag på förhand till Tarshish: ty jag visste att du *är* en nådfull Gud, och barmhärtig, sen till vrede, och stor i godhet, och *att du* ångrar dig om det onda.

3 Därför nu, O HERRE, tag, jag ber dig, ifrån mig mitt liv; ty *det är* bättre för mig att dö än att leva.

4 Sedan sade HERREN, Har du rätt i att vara arg?

**doest thou well to be angry?: Or, art thou greatly angry?*

5 Så Jona gick ut ur staden, och satt på stadens östra sida, och gjorde sig där en hydda, och satt under den i skuggan, tills han skulle se hur det skulle gå med staden.

6 Och HERREN Gud ordnade en kalebass, och fick *den* att komma upp över Jona, att den skulle ge skugga åt hans huvud, för att undsätta honom från hans bedrövelse. Så Jona blev väldigt glad över kalebassen.

**gourd: Or, palmcrist. Heb. Kikajon*

**exceeding glad: Heb. rejoiced with great joy*

7 Men Gud ordnade en mask när gryningen steg nästa dag, och den angrep kalebassen så att den vissnade.

8 Och det skedde, när solen steg, att Gud förberedde en svår östanvind; och solen slog mot Jonas huvud, att han försmäktade, och önskade inom sig att dö, och sade, *Det är* bättre för mig att dö än att leva.

**vehement: Or, silent*

9 Och Gud sade till Jona, Har du rätt i att vara arg över kalebassen? Och han sade, Jag har rätt i att vara arg, *ända* till döds.

**Doest thou well to be angry: Or, art thou greatly angry?*

**I do well to be angry: Or, I am greatly angry*

10 Då sade HERREN, Du har ömkat dig över kalebassen, för vilken du inte har arbetat, inte heller fick att växa; vilken kom upp på en natt, och försvann på en natt:

**had pity: Or, spared*

**came up in a night: Heb. was the son of the night*

11 Och skulle inte jag *då* förskona Nineveh, den stora staden, vari finns fler än 120 000 personer som inte kan åtskilja mellan sin högra hand och sin

vänstra hand; och *också* mycket
boskap? *Joh 3:16, Apg 17:30, Rom 10:14*